

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 czerwca 1981 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 8 ust. 2, art. 9 pkt 5, art. 20 ust. 2, art. 22 ust. 2, art. 26 ust. 3, art. 34 ust. 3 oraz art. 38 pkt 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Właściwość organów podatkowych w zakresie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków oraz w zakresie odraczania terminu płatności i rozkładania płatności podatku na raty.

§ 1. Organy podatkowe mogą zaniechać w całości lub w części ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków w wypadkach gospodarczo lub społecznie uzasadnionych, a także gdy wymagają tego inne szczególne okoliczności.

§ 2. 1. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego są uprawnione do zaniechania w całości lub w części ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków od jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz budżetów terenowych — do wysokości 50.000 zł za rok podatkowy.

2. Uprawnienia do zaniechania w całości lub w części ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków od osób fizycznych za każdy rok podatkowy przysługują:

- 1) naczelnikom gmin — do wysokości 5.000 złotych,
- 2) naczelnikom miast oraz naczelnikom miast i gmin — do wysokości 20.000 złotych,

- 3) prezydentom miast i naczelnikom dzielnic — do wysokości 30.000 złotych.

§ 3. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego są uprawnione do zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych za każdy rok podatkowy oraz poboru podatków od:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz budżetu terenowego — bez ograniczenia kwoty,
- 2) nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — do wysokości 100.000 zł,
- 3) osób fizycznych — do wysokości 50.000 zł.

§ 4. Okręgowe zarządy dochodów państwa i kontroli finansowej są uprawnione do zaniechania ustalania w całości lub w części zobowiązań podatkowych oraz poboru podatków na rzecz budżetu centralnego do wysokości 5.000.000 zł w każdym rodzaju należności za rok podatkowy.

§ 5. 1. Granice uprawnień określone w § 2 i 3 dotyczą poszczególnych zobowiązań podatkowych; jeżeli jednak chodzi o należności wchodzące w skład zobowiązania pieniężnego w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288 z późniejszymi zmianami), uprawnienia te dotyczą łącznej kwoty

tych należności z zastrzeżeniem ust. 2, a jeżeli chodzi o należności z tytułu podatków obrotowego i dochodowego — łącznej kwoty tych podatków.

2. Zaniechanie ustalenia zobowiązania podatkowego nie może dotyczyć składek na obowiązkowe ubezpieczenia na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń oraz składek na fundusz emerytalny rolników.

§ 6. 1. Decyzja w sprawie zaniechania ustalenia zobowiązania podatkowego może być wydana na wniosek podatnika lub z urzędu i może dotyczyć jednego lub kilku lat podatkowych.

2. Jednostka gospodarki uspołecznionej, uzasadniająca wniosek o zaniechanie ustalenia zobowiązań podatkowych lub poboru podatków sytuacją finansową, jest obowiązana dołączyć do wniosku opinię banku finansującego jej działalność o aktualnej sytuacji finansowej i płatniczej.

3. Bank obowiązany jest wydać opinię, o której mowa w ust. 2, na żądanie zainteresowanej jednostki lub organu podatkowego.

§ 7. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego są uprawnione do odraczania terminu płatności i rozkładania na raty zobowiązań podatkowych:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz budżetów terenowych — bez ograniczenia kwoty, z tym że nowe terminy płatności mogą być wyznaczane tylko w ciągu roku, w którym należność stała się wymagalna,
- 2) osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych — bez ograniczenia kwoty i okresu spłaty.

§ 8. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego są uprawnione do odraczania terminu płatności i rozkładania na raty zobowiązań podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz budżetów terenowych — bez ograniczenia kwoty i okresu spłaty.

§ 9. Okręgowe zarządy dochodów państwa i kontroli finansowej są uprawnione do odraczania terminu płatności i rozkładania na raty zobowiązań podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz budżetu centralnego — bez ograniczenia kwoty i okresu spłaty.

§ 10. Jeżeli jednostka gospodarki uspołecznionej uzasadnia wniosek o odroczenie terminu płatności lub rozłożenie na raty zobowiązania podatkowego sytuacją finansową, stosuje się odpowiednio przepis § 6 ust. 2 i 3.

Rozdział 2

Zasady zaokrąglania podstawy obliczania i kwoty podatków.

§ 11. Przy ustalaniu zobowiązań podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej zaokrągla się:

- 1) do pełnego 1.000 zł — podstawę opodatkowania,
- 2) do pełnych 100 zł — kwoty podatków,
- 3) do pełnych 10 zł — kwoty odsetek za zwłokę.

§ 12. Przy ustalaniu zobowiązań podatkowych osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej zaokrągla się:

- 1) do pełnych 100 zł — podstawę opodatkowania podatkami:
 - a) obrotowym i dochodowym,
 - b) od spadków i darowizn,
 - c) od wynagrodzeń, z wyjątkiem wypadków określonych w pkt 2 lit. c),
 - d) wyrównawczym,
- 2) do pełnych 10 zł — podstawę:
 - a) obliczenia opłaty skarbowej,
 - b) opodatkowania podatkiem od nieruchomości,
 - c) opodatkowania podatkiem od wynagrodzeń pobieranym według skali dla dziennego okresu wypłaty,
 - d) obliczenia należności wchodzących w skład zobowiązania pieniężnego w rozumieniu ustawy wymienionej w § 5 ust. 1 oraz kwotę przychodowości w każdej z klas glebowych,
 - e) obliczenia odsetek za zwłokę,
- 3) do pełnego złotego kwoty:
 - a) podatków i innych należności pieniężnych, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych,
 - b) odsetek za zwłokę.

§ 13. 1. Zaokrąglanie do pełnych kwot następuje w ten sposób, że końcówki sięgające do połowy kwot określonych w § 11 i 12 pomija się, a końcówki przekraczające połowę tych kwot podnosi się do pełnych kwot.

2. Kwoty podatku od wynagrodzeń zaokrągla się w ten sposób, że końcówki wyrażone w groszach pomija się.

Rozdział 3

Stawki odsetek za zwłokę i zasady ich obliczania.

§ 14. 1. Odsetki za zwłokę pobiera się za okres od następnego dnia po upływie ustalonego w ustawie lub przepisach szczególnych terminu płatności zobowiązania podatkowego do dnia dokonania zapłaty włącznie.

2. Jeżeli termin płatności przypada na dzień wolny od pracy na podstawie obowiązujących przepisów, odsetki za zwłokę pobiera się od drugiego dnia po dniu wolnym od pracy.

3. Za dzień dokonania zapłaty zobowiązania podatkowego uważa się:

- 1) przy zapłacie gotówką — dzień zapłaty do kasy organu podatkowego, do banku lub do placówki pocztowej albo osobie uprawnionej do pobierania podatków w drodze inkasa,
- 2) przy zapłacie w drodze przelewu lub polecenia pobrania, wystawionego przez organ podatkowy — dzień poprzedzający dzień obciążenia rachunku podatnika.

§ 15. Odsetki za zwłokę płatne są bez wezwania organu podatkowego łącznie z zapłatą zaległości. Przy częściowych wpłatach na poczet zaległości podatkowych odsetki za zwłokę uiszczą się od kwot zapłaconych.

§ 16. 1. Od zaległości podatkowych odroczonej lub rozłożonej na raty odsetki za zwłokę pobiera się tylko do dnia wniesienia podania o odroczenie lub rozłożenie płatności podatku na raty.

2. W razie niedotrzymania terminu, do którego płatność zobowiązania podatkowego została odroczonej, lub

terminu płatności raty od nie zapłaconej kwoty zaległości pobiera się odsetki za zwłokę, licząc od dnia powstania zaległości.

3. W razie wstrzymania poboru zobowiązania podatkowego w związku z wniesionym środkiem odwoławczym od kwoty objętej wstrzymaniem poboru nie pobiera się odsetek za zwłokę do czasu wydania decyzji przez organ odwoławczy oraz za okres czternastu dni od daty doręczenia tej decyzji.

§ 17. 1. Nie pobiera się odsetek za zwłokę od jednostek budżetowych, z wyjątkiem gospodarstw pomocniczych tych jednostek.

2. Nie pobiera się ponadto odsetek za zwłokę, jeżeli:

- 1) odsetki należne od jednostek gospodarki uspołecznionej nie przekraczają 200 zł,
- 2) odsetki za zwłokę należne od pozostałych podatników nie przekraczają 10 zł,
- 3) zaległość stanowi podatek od lokali bez względu na kwotę.

§ 18. 1. Odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych we wszystkich podatkach oraz od zaległości w innych należnościach, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych, wynoszą od kwoty zaległości:

- 1) 5% przy zwłoce nie dłuższej niż 1 miesiąc,
- 2) 10% przy zwłoce ponad 1 miesiąc do 2 miesięcy,
- 3) 15% przy zwłoce ponad 2 miesiące do 3 miesięcy,
- 4) 20% przy zwłoce ponad 3 miesiące do 6 miesięcy,
- 5) 25% przy zwłoce ponad 6 miesięcy.

2. W razie niewpłacenia przez podatników określonych w ust. 1 zaliczki na podatki we właściwym terminie albo obliczenia i wpłacenia tytułem tych należności kwoty niższej, niż została następnie ustalona przez organ podatkowy, odsetki za zwłokę pobiera się od dnia następnego po upływie terminu płatności.

3. Jeżeli obowiązek uiszczenia należności z tytułu zobowiązania podatkowego jest uzależniony od obowiązku złożenia deklaracji podatkowej (zeznania), odsetki za zwłokę pobiera się od dnia następnego po upływie ustawowego terminu płatności. Jeżeli termin złożenia deklaracji podatkowej (zeznania) został odroczonej decyzją organu podatkowego, odsetki za zwłokę pobiera się od dnia następnego po upływie nowego terminu.

§ 19. Nie pobiera się odsetek za zwłokę od zaliczonych na poczet podatków środków pieniężnych oraz kwot uzyskanych ze sprzedaży przedmiotów majątkowych, jeżeli w postępowaniu zabezpieczającym, prowadzonym przed ustaleniem zobowiązania podatkowego lub przed upływem terminu płatności, te środki pieniężne lub przedmioty majątkowe zostały odebrane od podatników określonych w § 18 ust. 1, a następnie po upływie terminu płatności zostały zaliczone lub sprzedane na pokrycie ustalonego podatku.

§ 20. 1. Odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej — z wyjątkiem zaległości, o których mowa w ust. 2 i § 22 — wynoszą od kwoty zaległości 18% w stosunku rocznym.

2. Jeżeli w czasie kontroli przeprowadzonej przez organ podatkowy w jednostce gospodarki uspołecznionej zostanie stwierdzone dokonanie wpłaty zobowiązania podat-

kowego w kwocie niższej niż należna, pobiera się odsetki w wysokości 1,5% miesięcznie od ustalonej zaległości podatkowej, przy czym miesiąc rozpoczęty liczy się za cały.

3. W razie dokonania przez jednostki gospodarki uspołecznionej wpłaty w kwocie niższej niż została następnie ustalona przez organ podatkowy (ust. 2), odsetki za zwłokę, o których mowa w ust. 2, liczy się od miesiąca, w którym upłynął termin płatności.

4. Jeżeli obowiązek uiszczenia należności z tytułu zobowiązania podatkowego połączony jest z obowiązkiem jednoczesnego złożenia dokumentu rozliczeniowego (deklaracji podatkowej, sprawozdania, zeznania), a termin złożenia tego dokumentu został decyzją organu podatkowego odroczonej, odsetki za zwłokę liczy się od dnia następnego po upływie nowego terminu.

§ 21. 1. Jeżeli bank po otrzymaniu od jednostki gospodarki uspołecznionej polecenia przelewu — mimo istnienia pełnego pokrycia na rachunku tej jednostki — dokona przelewu należności z tytułu zobowiązania podatkowego na rachunek budżetu później niż w dniu następnym po otrzymaniu zlecenia, obowiązany jest do uiszczenia odsetek za zwłokę w wysokości określonej w § 20 ust. 1 od dnia następnego po otrzymaniu polecenia do dnia przelewu.

2. Jeżeli bank, będąc w posiadaniu polecenia przelewu, dokona przelewu należności, o której mowa w ust. 1, na rachunek budżetu później niż w dniu powstania pełnego pokrycia na rachunku jednostki gospodarki uspołecznionej, obowiązany jest do uiszczenia odsetek za zwłokę od dnia powstania pełnego pokrycia do dnia dokonania przelewu.

§ 22. 1. Od jednostek gospodarki uspołecznionej uiszczających należności z tytułu zobowiązania podatkowego w drodze potrącania ich przez bank z zainkasowanych należności za produkty sprzedane przez te jednostki pobiera się — w razie niepokrycia tych należności przez odbiorcę produktów we właściwym terminie — odsetki za zwłokę od kwoty zobowiązania podatkowego objętej fakturą (żądaniem zapłaty).

2. Odsetki za zwłokę, o których mowa w ust. 1, oblicza się przez zastosowanie do kwoty odsetek zainkasowanych w każdym kwartale przez podatnika (dostawcę produktów) od odbiorców z tytułu nie zrealizowanych w terminie faktur stawki procentowej odpowiadającej stosunkowi procentowemu kwoty należności z tytułu zobowiązań podatkowych wynikającej z faktur złożonych do in-kasa w kwartale do kwoty należności objętej tymi fakturami.

3. Odsetki za zwłokę obliczone w sposób określony w ust. 2 płatne są za okresy kwartalne do dnia 23 miesiąca następującego po upływie kwartału, w którym odsetki za zwłokę zostały zainkasowane przez jednostkę gospodarki uspołecznionej.

4. Jednostki gospodarki uspołecznionej uiszczające należności z tytułu zobowiązań podatkowych w sposób określony w ust. 1 obowiązane są prowadzić odrębną ewidencję odsetek za zwłokę zainkasowanych z tytułu nie zrealizowanych w terminie faktur obejmujących te należności z podziałem na odsetki za zwłokę od faktur obejmujących poszczególne rodzaje zobowiązań podatkowych.

5. Jednostki gospodarki uspołecznionej, uiszczające należności z tytułu zobowiązań podatkowych w sposób określony w ust. 1, obowiązane są w podatkowych dokumentach rozliczeniowych (deklaracjach itp.), składanych

organowi podatkowemu, zamieścić oświadczenie stwierdzające, że w swej księgowości obciążyli odbiorców za przypadające od nich odsetki za zwłokę z tytułu nie pokrytych w terminie faktur. Oświadczeniem tym powinny być objęte odsetki za zwłokę przypadające od zaległych faktur, które zostały uregulowane w okresie objętym rozliczeniem podatkowym.

§ 23. Za zwłokę w odprowadzeniu przez bank należności z tytułu zobowiązań podatkowych regulowanych w trybie określonym w § 22 ust. 1 odpowiada wyłącznie bank, jeżeli nie dokona przelewu tych należności najpóźniej w dniu następnym po ich zainkasowaniu. Należne odsetki za zwłokę, w wysokości określonej w § 20 ust. 1, oblicza i przelewa bank, podając na dowódzie przelewu datę zainkasowania należności i datę dokonania przelewu.

§ 24. Przepisy § 22 i 23 stosuje się odpowiednio w razie dokonywania rozliczeń z tytułu sprzedaży (dostawy) produktów w formie polecenia pobrania.

Rozdział 4

Zasady zapłaty znakami opłaty skarbowej lub papierami wartościowymi niektórych podatków oraz wzory tych znaków.

§ 25. 1. Wzory znaków opłaty skarbowej oraz urzędowych blankietów wekslowych określają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.

2. Znakami opłaty skarbowej uiszcza się:

- 1) opłatę skarbową, jeżeli kwota opłaty przypadająca od każdego przedmiotu opłaty nie przekracza 1.000 zł,
- 2) opłatę skarbową od weksla, jeżeli nie użyto urzędowego blankietu wekslowego lub gdy chodzi o uzupełnienie urzędowego blankietu wekslowego o niedostatecznej wartości, a kwota opłaty nie przekracza 1.000 zł.

3. Notariusze, jako płatnicy podatku od spadków i darowizn i opłaty skarbowej, mogą pobierać należność z tych tytułów w gotówce, również w razie gdy kwota tych należności nie przekracza 1.000 zł.

4. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio do jednostek budżetowych i przedsiębiorstw gospodarki mieszkaniowej, jako płatników opłaty skarbowej od umów najmu lokali.

5. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego mogą w uzasadnionych wypadkach wyrazić zgodę na uiszczenie gotówką opłaty skarbowej od pism stwierdzających czynności cywilnoprawne, jeżeli należna opłata skarbowa nie przekracza kwoty 1.000 zł.

6. Jeżeli jedno pismo obejmuje kilka czynności prawnych podlegających opłacie skarbowej, a łączna kwota opłaty przewyższa 1.000 zł, albo jeżeli uiszczenie opłaty skarbowej następuje w drodze egzekucji, należności te uiszcza się wyłącznie gotówką.

§ 26. Opłatę skarbową od weksla uiszcza się, z wyjątkiem wypadków wymienionych w § 25 ust. 2 pkt 2, przez użycie urzędowego blankietu wekslowego.

§ 27. 1. Wymiana znaków opłaty skarbowej i urzędowych blankietów wekslowych jest dopuszczalna tylko w razie technicznego uszkodzenia znaku lub blankietu, np.

rozdarcia, poplamienia lub zlepienia. Jeżeli uszkodzony blankiet wekslowy zawiera zaświadczenie organu podatkowego o uiszczeniu opłaty skarbowej gotówką, identyczne zaświadczenie umieszcza się na wymienionym blankiecie.

2. Blankietu wekslowego nie wymienia się, jeżeli zostały na nim napisane jakiegokolwiek wyrazy lub cyfry. Nie podlegają wymianie znaki opłaty skarbowej zdjęte z papieru, na którym były naklejone, części znaku lub blankietu wekslowego, jak również znaki opłaty skarbowej lub blankietu wekslowe sporządzone według wzorów wycofanych z obiegu.

Rozdział 5

Zasady sporządzania i udzielania informacji podatkowych oraz wymagania, jakim powinny odpowiadać rachunki.

§ 28. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej oraz nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej osoby prawne i inne jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej są obowiązane przysyłać właściwym terenowym organom administracji państwowej informacje podatkowe o zawartych z osobami fizycznymi i osobami prawnymi nie będącymi jednostkami gospodarki uspołecznionej umowach o świadczenia w zakresie rzemiosła, handlu, przemysłu, usług, zajęć zarobkowych i innych zatrudnień, o umowach dzierżawy i najmu, a także o sprzedaży przez te osoby praw majątkowych, jeżeli wartość przedmiotu umów przekracza 10.000 zł, a jeżeli chodzi o umowy dzierżawy i najmu oraz sprzedaży praw majątkowych — 30.000 zł.

2. Jednostki wymienione w ust. 1 są ponadto obowiązane na żądanie terenowych organów administracji państwowej udzielać informacji o zdarzeniach powodujących powstanie zobowiązań podatkowych osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny być sporządzane według ustalonego wzoru i przesyłane właściwym terenowym organom administracji państwowej w terminie do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

4. Za właściwy terenowy organ administracji państwowej w rozumieniu ust. 1—3 uważa się organ stopnia podstawowego, na którego obszarze właściwości znajduje się siedziba jednostki obowiązanej do przesłania informacji.

§ 29. 1. Obowiązek, o którym mowa w § 28 ust. 1—3, nie dotyczy:

- 1) umów o świadczenia, z których przychody podlegają podatkowi od wynagrodzeń lub są zwolnione od tego podatku,
- 2) umów o świadczenia, z których przychody podlegają zryczałtowanemu opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym lub tylko dochodowym, pobieranym z mocy szczególnych przepisów przez płatnika,
- 3) wypadków, gdy przed upływem terminu przesłania informacji podatkowej płatnik przesłał właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego wykaz pobranych przedpłat na podatki obrotowy i dochodowy i wykaz ten obejmuje w całości dane świadczenie,

4) umów zawieranych przez jednostki podległe Ministrom Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Sprawiedliwości.

2. Jednostki podległe ministrom wymienionym w ust. 1 pkt 4 obowiązane są przysyłać zamiast informacji podatkowych wykazy sporządzone według wzoru ustalonego przez Ministra Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem.

§ 30. 1. Organy administracji celnej przysyłają organom określonym w § 28 ust. 2 i 4 informacje o towarach przywożonych z zagranicy przez osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społeczno-gospodarczej, a także przysyłanych dla tych osób — jeżeli łączna wartość towarów przekracza 50.000 zł.

2. Przedsiębiorstwa handlu zagranicznego oraz przedsiębiorstwa i inne jednostki organizacyjne uprawnione do działalności w dziedzinie handlu zagranicznego obowiązane są przysyłać w terminie do dnia 15 każdego miesiąca Naczelnikowi Dzielnicy Warszawa-Śródmieście informacje podatkowe według ustalonego wzoru o zawartych w poprzednim miesiącu z zagranicznymi osobami fizycznymi i osobami prawnymi kontraktach dotyczących:

- 1) zakupu towarów — jeżeli osoby te mają na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przedstawicielstwo działające na podstawie udzielonego zezwolenia,
- 2) budowy lub montażu oraz innych usług wykonywanych na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 31. 1. Osoby fizyczne wykonujące działalność zarobkową, jeżeli prowadzą księgi handlowe lub podatkowe albo wystawiają rachunki stwierdzające dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi, są obowiązane na wezwanie właściwego terenowego organu administracji państwowej do przysyłania informacji podatkowych — według ustalonego wzoru — o zawartych z innymi osobami fizycznymi prowadzącymi działalność zarobkową umowach mających wpływ na ustalenie zobowiązań podatkowych tych osób.

2. Terenowy organ administracji państwowej w wezwaniu określi, jakie rodzaje danych mają zawierać sporządzane i przysyłane temu organowi informacje i w jakich terminach mają być nadsyłane.

§ 32. Kierownicy zakładów pracy udzielający pracownikom zatrudnionym w społeczno-gospodarczych zakładach pracy zezwoleń (zgody) na wykonywanie prac projektowych dla budownictwa jako zajęcia ubocznego obowiązani są przysyłać organom podatkowym, właściwym według miejsca zamieszkania pracownika, odpisy wydanych zezwoleń.

§ 33. 1. Rachunek stwierdzający dokonanie sprzedaży towarów lub wykonanie usług powinien być wystawiony z kopią i zawierać:

- 1) imiona i nazwiska (nazwy firm) sprzedającego i kupującego bądź wykonującego i odbiorcy usługi, jak również adres sprzedającego (wykonującego usługi),
- 2) datę wystawienia i numer kolejny rachunku,
- 3) określenie rodzajów towarów oraz wykonanych usług i ich ceny jednostkowe,
- 4) ogólną sumę należności (słownie) i sposób jej obliczenia,
- 5) podpis wystawcy rachunku.

2. Osoby, na których ciąży obowiązek wystawiania rachunków, obowiązane są kolejno numerować wystawia-

ne rachunki i przechowywać w kolejności numerów ich kopie w okresie 5 lat podatkowych, licząc od początku roku, w którym wystawiono rachunek.

Rozdział 6

Przepisy końcowe.

§ 34. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 czerwca 1969 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 137),
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 11 listopada 1975 r. w sprawie właściwości terenowych organów administracji państwowej w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych (Dz. U. Nr 37, poz. 202),
- 3) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 1975 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na niektóre należności budżetowe od jednostek gospodarki społeczno-gospodarczej oraz właściwości organów do udzielania ulg w spłacie, zaniechania ustalania oraz umarzania tych należności (Dz. U. Nr 43, poz. 223),
- 4) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1958 r. w sprawie ustalenia nowych wzorów znaczków skarbowych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 51, poz. 300 i z 1975 r. Nr 4, poz. 22),
- 5) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 lipca 1961 r. w sprawie wysokości i zasad obliczania odsetek za zwłokę od zaległości budżetowych, należnych od jednostek gospodarki społeczno-gospodarczej (Monitor Polski z 1961 r. Nr 63, poz. 274 i z 1976 r. Nr 5, poz. 26),
- 6) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 czerwca 1962 r. w sprawie ustalenia nowych wzorów urzędowych blankietów wekslowych (Monitor Polski Nr 51, poz. 251),
- 7) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 czerwca 1962 r. w sprawie obowiązku przysyłania organom finansowym odpisów zezwoleń na wykonywanie projektów w budownictwie (Monitor Polski Nr 55, poz. 262),
- 8) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 1967 r. w sprawie zaokrąglenia do pełnych kwot podstawy obliczania i należności podatkowych oraz niektórych innych zobowiązań (Monitor Polski z 1967 r. Nr 71, poz. 346 i z 1971 r. Nr 52, poz. 337),
- 9) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1968 r. w sprawie obowiązku zawiadamiania organów finansowych o zawarciu umowy (Monitor Polski Nr 2, poz. 12),
- 10) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 kwietnia 1975 r. w sprawie upoważnienia terenowych organów administracji państwowej do zaniechania ustalania niektórych zobowiązań podatkowych (Monitor Polski z 1975 r. Nr 13, poz. 75 i z 1976 r. Nr 1, poz. 6).

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: M. Krzak

Załącznik nr 1 do rozporządzenia
Ministra Finansów z dnia 29 czerwca
1981 r. (poz. 88).

WZORY ZNAKÓW OPŁATY SKARBOWEJ

1. Ustala się wzory znaków opłaty skarbowej o wartości: 1 zł, 2 zł, 5 zł, 10 zł, 20 zł, 50 zł, 100 zł, 150 zł, 300 zł i 500 zł.

2. Znaki opłaty skarbowej są wykonane na papierze znaczkowym, podgumowanym, w wymiarze 25,5 mm × 31,25 mm, z wyjątkiem znaków o wartości 150 zł i 300 zł, które mają wymiary 21,25 mm × 25,5 mm. Po środku znaku na tle ciemnej ośmiobocznej tarczy znajduje się godło Państwa, powyżej którego umieszczono napis „OPŁATA SKARBOWA”, a poniżej, w rogach znaczka, cyfry wartości, między którymi widnieją litery „Zł”. Boki znaku ujęte są motywem zdobniczym. Całość znaku wydrukowana jest na tle giloszowym, wypełniającym także marginesy znaczka.

3. Znaki opłaty skarbowej wykonane są w następujących kolorach:

Wartość znaczka	Kolor znaczka
1 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur zielony
2 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur fioletowy
5 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur stalowy
10 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur brązowoczerwony
20 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur niebieski
50 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur ciemnozielony
100 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur czerwony
150 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur jasnoczerwony
300 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur niebieskofioletowy
500 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur wiśniowy.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia
Ministra Finansów z dnia 29 czerwca
1981 r. (poz. 88).

WZORY URZĘDOWYCH BLANKIETÓW WEKSLOWYCH

1. Ustala się wzory urzędowych blankietów wekslowych w cenie:

1) 1 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	100 zł,
2) 2 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	200 zł,
3) 3 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	300 zł,
4) 4 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	400 zł,
5) 5 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	500 zł,
6) 6 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	600 zł,
7) 7 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	700 zł,
8) 8 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	800 zł,
9) 9 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	900 zł,
10) 10 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	1.000 zł,
11) 15 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	1.500 zł,
12) 20 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	2.000 zł,
13) 30 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	3.000 zł,
14) 40 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	4.000 zł,
15) 50 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	5.000 zł,
16) 100 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	10.000 zł.

2. Urzędowe blankiety wekslowe (ust. 1) są wykonane na papierze mającym w przezroczu wodny znak bieżący. Wymiar blankietów wynosi około 210 mm × 83 mm.

3. Blankiet wekslowy składa się z trzech części tekstu objaśniającego, winiety oraz części przeznaczony na umowę wekslową. Tekst objaśniający zawiera napis: „Urzędowy blankiet wekslowy do sumy wekslowej nie przekraczającej (odpowiednia liczba) zł”. Winieta składa się z tarczy ośmiobocznej z umieszczonym na niej godłem Państwa i napisem „Opłata skarbowa” oraz z górnej i dolnej rozety giloszowej, po środku której w kolistych tłach znajdują się cyfry i litery określające wysokość opłaty. Część trzecia, przeznaczona na sporządzenie umowy wekslowej, zawiera tekst:

„ dnia 19... r. nr
zapłac. za ten weksel na zlecenie
sumę Płatny ”

4. Kolor druku na blankietach jest zielony, a winieta na poddruku żółty.